

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Ryszard Witkowski

SSN Konrad Wytrykowski

w sprawie I. M.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron
w dniu 14 grudnia 2020 roku

wniosku obrońcy sędzi I. M. o zasądzenie kosztów postępowania, w tym
zawierającego wykonanie zobowiązania z dnia 21 października 2020 r. do
przedłożenia spisu poniesionych w sprawie kosztów
na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 i 2 kpk w zw. z § 11 ust 2 pkt 6 rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za
czynności adwokackie w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o
ustroju sądów powszechnych

postanawia:

**przyznać na rzecz I. M. kwotę 1 608,00 zł (jeden tysiąc
sześćset osiem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,
w tym kwotę 1 200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych 00/100)
tytułem zwrotu kosztów obrony oraz 408 zł (czteryście osiem
złotych 00/100) tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2020 r.,
wydaną w sprawie oznaczonej sygnaturą akt II DO 14/20, kosztami postępowania

odwoławczego obciążony został Skarb Państwa. Podczas posiedzenia, obrońca sędzi I.M. zobowiązany został do przedstawienia szczegółowego spisu poniesionych w sprawie kosztów na piśmie.

W wykonaniu przedmiotowego zobowiązania, obrońca adw. J. R. , przedstawił wyliczenie, według którego poniesiono następujące wydatki:

1. 272,00 zł – jako koszty biletów za przejazd pociągiem II klasy obrońcy i sędzi I. M. w związku z posiedzeniem z dnia 19 września 2019 r.,
2. 272,00 zł – jako koszty biletów za przejazd pociągiem II klasy obrońcy i sędzi I. M. w związku z posiedzeniem z dnia 10 października 2019 r.,
3. 136,00 zł – jako koszty biletów za przejazd pociągiem II klasy obrońcy w związku z posiedzeniem z dnia 21 października 2020 r.,

Ponadto, obrońca wniósł o zasądzenie kosztów w wysokości dwukrotności stawki minimalnej przewidzianej w § 11 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Uzasadniał to nakładem pracy adwokata koniecznym do wykonania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy ustalił i przyznał I. M. koszty procesu w sprawie II DO 14/20 w wysokości 1 608 złotych.

W doktrynie przyjmuje się, że w wypadku wydania prawomocnej uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania karnego w przedmiocie kosztów procesu, w szczególności art. 632 pkt 2 kpk, co następuje poprzez odwołanie wskazane w art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (K. Eichstaedt [w:] *Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany*, red. D. Świecki, Gdańsk 2020, art. 616).

Do kosztów procesu, zgodnie z 616 § 1 pkt 1 i 2 kpk zaliczyć należy koszty sądowe oraz uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Wysokość stawki minimalnej kosztów zasądzanych na rzecz obrońcy, będącego adwokatem, w postępowaniu karnym określona została normami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Zauważyć także należy, że wysokość kosztów procesu wynikających z udziału obrońcy będącego adwokatem zasądzanych w sprawie karnej od Skarbu Państwa w przypadku odmowy wyrażenia zgody na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jest limitowana wysokością rzeczywiście poniesionych kosztów, przy czym zgodnie z § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie nie może ona przekroczyć sześciokrotności stawki minimalnej. Należy mieć na uwadze także wykładnię językową tego przepisu. Wynika z niego bowiem wyraźnie, że prawo do zasądzenia kosztów procesu ponad stawkę minimalną ogranicza się do „spraw wymagających przeprowadzenia rozprawy”. Postępowanie w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności toczy się na posiedzeniu, co uniemożliwia odwołanie się do analizowanej normy.

Na marginesie wskazać należy, że nawet próbując zastosować w niniejszej sprawie *per analogiam*, regulację § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w ocenie Sądu Najwyższego, nie wystąpiły okoliczności, które uzasadniałyby przyznanie obrońcy kosztów zastępstwa w wysokości przewyższającej stawkę minimalną. Nakład poniesionej pracy adwokata nie odbiegał przy tym od przeciętnego zaangażowania obrońcy w tego typu postępowaniach, a charakter sprawy nie odznaczał się szczególnym stopniem skomplikowania, tak pod względem faktycznym, jak i prawnym. Co więcej, także obrońca, w złożonym wniosku, nie wskazał jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby jego zwiększony nakład pracy, w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie z ww. przepisem, prawodawca przewidział sytuacje, które uzasadniają możliwość przyznania kwoty wyższej niż stawki minimalne. Bierze się

w takim wypadku pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, wkład pracy adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie, rodzaj i zawartość sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności.

W przedstawionym przez obrońcę spisie kosztów wskazano, że wydatki obejmują przyjazd na trzy posiedzenia sądu, tj. w dniu 19 września 2019 r., 10 października 2019 r. oraz 21 października 2020 r. Analiza akt sprawy prowadzi jednak do wniosku, że posiedzenie zaplanowane na dzień 10 października 2019 r. zostało odwołane. Zatem nie ma możliwości przyznania w tym zakresie zwrotu poniesionych wydatków. Sąd Najwyższy pomniejszył zatem wnioskowaną kwotę o wysokość 272 złotych. Wydatki zamknęły się zatem w kwocie 408 zł.

Na rzecz obrońcy przyznano także kwotę 1 200 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę przed Sądem Najwyższym. Wysokość ta wynika z § 11 ust 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.